

úvodník

JAKÝ SMYSL MÁ POŘÁDAT ODBORNÁ SETKÁNÍ A KONFERENCE?

Je obecně známo, že v posledních letech je pořádáno velké, až nadměrné množství nejrůznějších konferencí. Skoro se někdy zdá, že každá skupina odborníků, která se považuje za trochu významnou, musí uspořádat národní nebo mezinárodní setkání, aby tak potvrdila svoji důležitost. Vzhledem k častému pořádání těchto setkání se snižuje počet jejich účastníků a problematickým se stává i finanční zabezpečení tolika akcí.

Praha a Česká republika se v poslední době stala Mekkou psychiatrie z hlediska pořádání mezinárodních kongresů. Během posledních let jsme měli v Praze možnost zúčastnit se Světové konference sociální psychiatrie, Světové konference biologické psychiatrie, konference Evropské psychiatrické asociace (EPA) a konference Světové psychiatrické asociace (WPA) a mnoha dalších. Snad by se dalo říci, že kdo z psychiatrů nenavštívil od roku 2007 Prahu, ten v psychiatrii mnoho neznamená.

Když jsem se před více lety poprvé dostal do bližšího kontaktu s vedením WPA, stal jsem se členem komise pro plánování konferencí a její člen Driss Moussauí tehdy vydal knihu „Jak správně organizovat konference“. Popsal zde jejich účel a poslání. Dle jeho názoru jde především o vzdělávací akce pro širokou odbornou veřejnost, výměnu nejnovějších vědeckých poznatků a jejich šíření do oblastí, kde je psychiatrická péče nedostatečně rozvinuta; dále vytváření kolegiálních a přátelských vztahů mezi odborníky z různých zemí a také ekonomický zisk. Protože jsem se zúčastnil všech výše uvedených konferencí a některé jsem i spolupořádal, mohu tento názor potvrdit. Domnívám se, že česká psychiatrie a čeští psychiatři z těchto akcí skutečně profitovali a profitují. Desítky našich členů mohly na vlastní oči vidět a slyšet ty největší světové odborníky, míním tím např. H. J. Mollera, S. Kaspera, E. Vietu, S. Kanbu, D. Stewarta, C. Nemeroffa, J. Lopez-Ibora, N. Sartoria, M. Maje, W. Gaebela, A. Tasmana, J. Coxe, S. Tyana, H. Herrman, M. Kastrupa, G. Christodoulou, P. Ruize, A. Okashua a mnohé další. Získali jsme pozornost našich politiků, neboť záštitou nad konferencí a členy čestných výborů byli prezident republiky, předsedkyně parlamentu, ministr zdravotnictví, primátor hl. m. Prahy, prezident ČLK, ředitel VZP a mnozí další. Sdělovací prostředky včetně televizních společností o našich setkáních opakovaně poučeně referovaly. Řada kolegů a především mladší z nás využili těchto příležitostí k setkání se stejně starými kolegy ze zahraničí, mohli se zúčastnit vzdělávacích akcí, v rámci kterých se setkávali s nejpřednějšími postavami světové psychiatrie. V neposlední řadě se Psychiatrická společnost při pořádání konferencí WPA (bohužel na rozdíl od bohatší EPA) podílí na ekonomickém výsledku konference. Zisky z těchto akcí nám umožňují např. to, abychom se nyní mohli pustit ekonomicky nezávisle do příprav 4. verze doporučených postupů psychiatrické péče. Je to projekt velmi náročný jak po stránce organizační, tak po stránce finanční a je přitom pro náš obor i odbornou společnost velmi důležitý.

Za velký úspěch jak odborný i „politický“ považuji tu skutečnost, že na posledním Mezinárodním kongresu WPA v říjnu 2012 v Praze mezi přednášejícími, předsedy symposií a přednášek i autory vývěsek bylo v každé kategorii více než 12 % odborníků z ČR. To, co jsme dříve záviděli Polákům, Maďarům či Slovincům, se nyní podařilo i nám. Myslím, že je to úspěch víceleté snahy celé naší psychiatrie. Lze si jen přát, aby tento příznivý trend pokračoval i v následujících letech, kdy se z pochopitelných důvodů nebude opakovat situace z posledního období, kdy se Praha stala cílem evropské i světové psychiatrie.

*prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc.
předseda Psychiatrické společnosti ČLS JEP*